

Indtægtsfiden § 1—5.

§ 3 Ant. 10. Til Indtægt er optagen en Sum af 58,009 Rd. 35 $\frac{1}{2}$ f. for Sportler af Justitsembeder, der ere satte paa fast Gage i Henhold til Loven af 19de Februar 1861 om faste Lønninger for Retsbetjente og Magistratsembeder. Under de Forhandlinger, som fandt Sted paa Rigsdagen angaaende denne Lov, var der stor Meningsforskjellighed om det finansielle Resultat, som Loven vilde bevirke for Statskassen, idet Mange ansaae det for afgjort, at Lovens Gjennemførelse vilde forøge Kongerigets Indtægter, idet de i Statskassen indgaaende Sportler vilde overstige Lønningerne. Andre forsvarede den Anskuelse, at det modsatte Resultat vilde fremkomme. I Regnskabsaaaret er til Udgift ifølge Beretningen Side 65 og 66 et Beløb af 3,508 Rd. 46 $\frac{1}{2}$ f. og efter Side 119 en Sum af 55,049 Rd. 49 $\frac{1}{2}$ f. eller i Alt 58,558 Rd. For Aaret viser sig altsaa et Tab af 548 Rd. 61 f.

§ 4 Ant. 12. En hensigtsmæssig Indretning af de islandste Regnskaber antages at kunne gennemføres af Ministeriet.

§ 5. Den 17de Antegnning omtaler de af Ministeriet foretagne Omsætninger i Anledning af Jernbanens Anlæg. Efter Lovens § 4 er Ministeren berettiget til at udrede Betalingen enten kontant eller i nye 4 pCt. rentebærende Obligationer i Sterling, hvis Renter udredes i London, og som Jernbanens Entreprenør overtager til mindst 96 pCt. Ministeriet har anseet det hensigtsmæssigt at betale Beløbet kontant, hvortil er benyttet Reservecapitalen, til hvilken er henlagt de nye 4 pCt. Obligationer med en nominal Sum af 1,999,400 Rd., og derimod er der fra Fonden afgivet deels en Sum af dens Kontanter, deels solgt et Beløb af Statsobligationer, saa at Reservecapitalen har betalt 1,919,424 Rd. for de nye 4 pCt. Obligationer. Ved Salget af Fondens Obligationer er der opstaaet et Tab af omtrent 17,000 Rd., idet man opfører paa Kapital-Konto indkjøbte Obligationer til den Priis, som er betalt for dem, og afskriver dem med den Sum, hvortil de selges. Da det nævnte Tab er affikret paa Kapital-Konto, fremtræder det ikke i Statsregnskabet. Uden her at gaae ind paa en Undersøgelse af, til hvilket Beløb Obligationer og andre Værdier bør optages paa Kapital-Konto, og om den saaledes fastsatte Værdi skal henstaae uforandret hvert Aar, om end Markedsprisen er forandret, maa det bemærkes, at Omsætningen er foranlediget ved Ministeriets Bestemmelse, at betale Jernbaneanlægget kontant. Det skjønnes derfor ikke rettere, end at det Resultat, som fremkommer ved Operationen, enten det er Tab eller Fordeel, maa være at henføre til Jernbanens Konto. Paa denne Maade vil man komme til Kundskab om det Beløb, som Jernbaneanlægget har kostet.

Ved at angive Status af Reservecapitalen den 1ste April 1861 til 4,362,201 Rd. 2 f. og den 31te Marts 1862 til 4,440,072 Rd. 24 $\frac{3}{4}$ f. tilføjes i Beretningen, at Status saaledes er forbedret med 77,871 Rd. 22 $\frac{3}{4}$ f. Herved er at mærke, at to Eiendomme ere overgaaede fra Reservecapitalen til Aktiverne, nemlig Brænderigaarden i Holbæk med en Sum af 15,110 Rd. 29 f. og Eiendommen Sødal med 42,080 Rd. 85 $\frac{1}{2}$ f., tilsammen med 57,191 Rd. 18 $\frac{1}{2}$ f., efterat der paa Sødal var affikret i 1860—61 (see Beretn. f. d. A. Side 232) 28,666 Rd. 16 f., hvorunder det paa Eiendommens forrige Eier aldeles uvisse Krav af 17,470 Rd. 66 f. Denne Overførelse under Aktiverne maatte man antage ikke forandrede Statsformuen, hvilket imidlertid er Tilfældet efter Noteringerne. Brænderigaarden i Holbæk